

**PUHE MOSKOVAN TYÖLÄISTEN
JA PUNA-ARMEIJALAISTEN EDUSTAJAIN
NEUVOSTON ISTUNNOSSA
MAALISKUUN 6 pnä 1920**

Toverit, olen kovin pahoillani sen johdosta, etten todennäköisesti voi täyttää niitä velvollisuuksia, joista toveri puheenjohtaja äsken mainitsi Moskovan Neuvoston jäsenyyteeni⁹⁶ vedoten, mutta joka tapauksessa olen hyvin iloinen saadessani tervehtiä Moskovan Neuvoston uutta jäsenistöä. Sallikaa minun lausua muutama sana niistä tehtävistä, joita maamme yleisen tilanteen johdosta lankeaa erikoisesti Moskovan työläisille ja varsinkin ja ennen kaikkea Moskovan Neuvostolle.

Toverit, kaikesta päätellen meillä on hyviä toiveita lopettaa lähitulevaisuudessa täysin voitokkaasti sota, johon tilanherrat ja kapitalistit liitossa koko maailman kapitalistien kanssa ovat meidät pakottaneet. Juuri tänään sain sähköen Kaukasian rintaman vallankumouksellisen sota-neuvoston jäseneltä. Tämä rintama on viimeinen jäljellä olevista rintamista, joka ansaitsee vakavaa huomiota. Mainituksessa sähköessä tiedotetaan, että vihollisen vastarinta on murrettu joka suunnalla (suosionosoituksia), joten nyt, kun Koltshakin ja Arkangelin rintama on likvi-doitu, ei nähtävästi ole kaukana sekään päivä, jolloin myös Denikinin rintama hävitetään lopullisesti. Mutta, toverit, niin suotuisiksi kuin kansalaissodan tulokset ja maailman tilanne ovatkin muodostuneet meille ja vaikka imperialistiset valtiot ovat ilmeisesti lopullisen häviönsä partaalla, vaikka niiden kaikki yritykset saada sotaan meitä vastaan ketä hyvänsä ovat epäonnistuneet,—niin suotuisa kuin tämä tilanne lieneekin, on kuitenkin sanottava, että ulkonaistakaan vaaraa ei ole vielä torjuttu. Yhä vieläkin yrite-tään, varsinkin imperialistisen Ranskan taholta, yllyttää

Puolaa sotaan Venäjää vastaan. Te kaikki tietenkin tiedätte lehdistöstä, TPKK:n päätöksistä, kasakkain ja monien muiden edustajakokousten julkilausumista, että Neuvostotasavalta on tehnyt puolestaan kaiken voitavansa ehkäistäkseen tämän sodan, että olemme tarjonneet paitsi virallisesti, myös mitä ystävällisimmin rauhaa Puolan kansalle ja tunnustaneet mitä juhlallisimmin Puolan valtion riippumattomuuden tehden tässä suhteessa mitä konkreettisimpia julkilausumia. Sotilaallisessa suhteessa olemme tehneet kaikkemme estääksemme Puolan tilanherroja ja kapitalisteja toteuttamasta aikeitaan, jotka eivät kenties ole niinkään paljon heidän omia kuin imperialistisen Ranskan aikeita, Ranskan, joka on heidän selkänsä takana ja jolle he ovat velassa korviaan myöten. Olemme tehneet kaikkemme estääksemme näitä kapitalisteja ja tilanherroja toteuttamasta aikomuksiaan, yllyttämistä Puolan kansaa sotaan Venäjää vastaan. Mutta vaikka olemmekin tehneet kaiken voitavamme, tapahtumien kulku ei tule riippumaan meistä. Puolan tilanherrat ja kapitalistit eivät itsekään tiedä, mitä he tekevät huomenna. Puolan sisäinen tilanne on niin vaikea, että he saattavat ryhtyä moiseen sotaseikkailuun nimenomaan luokka-asemansa ilmeisen vaaran vuoksi ja tuntiessaan loppunsa lähenevän. Niinpä siis ulkoisenkin turvallisuutemme kannalta katsoen, vaikka olemmekin saaneet jo monia voittoja, meillä ei ole mitään takeita, joten meidän on pidettävä varamme, pidettävä yllä, kehitettävä ja lujitettava sotakuntoamme voidaksemme suorittaa työväenluokan edessä olevan tehtävän. Jos kaikista ponnisteluiltamme huolimatta Puolan imperialistit ryhtyvät Ranskan tukemina sotaan Venäjää vastaan ja toteuttavat sota-seikkailusuunnitelmansa, niin heille on annettava ja heille annetaan sellainen vastaisku, josta heidän hauras kapitalisminsa ja imperialisminsa hajoaa lopullisesti.

Emme lainkaan salaa itseltämme emmekä varsinkaan Moskovan ja muilta Venäjän työläisiltä, että nyt tarvitaan uusia voimainponnistuksia, uusia suuria uhrauksia, jotka ovat vieläkin raskaampia siksi, että nyt juuri on loppupalvi — helmi- ja maaliskuu, mikä kulkulaitoksemme rappiotilan vuoksi on aiheuttanut lisää puutetta, nälänhätää ja kärsimyksiä. Minun on sanottava teille, että joskin sota verisellä rintamalla, imperialisteja vastaan käymämme kansalaissota, on kaikesta päättäen loppumassa eikä vihollinen

kykene ainakaan vakavasti uhkaamaan meitä, sillä Entente on kärsinyt ratkaisevan tappion yrittäessään saada aikaan yhteistä sotaa meitä vastaan,— niin ainakin verettömällä rintamalla sota jatkuu ja tulee jatkumaan pitkän aikaa, sillä mitä kauemmaksi loittonee sodanvaara, sitä enemmän tulee eteemme sisäisen rakennustyön tehtäviä, eikä työväenluokka, joka on ottanut johtakseen työtätekeviä joukkoja, voi jättää niitä täyttämättä. Näitä tehtäviä ovat rappiotilaan saatetun maan ja talouden jälleenrakentaminen, sosialistisen yhteiskunnan järjestäminen, eikä niitä voida täyttää käymättä sotaa verettömällä rintamalla. Uuteen Moskovan Neuvostoon kuuluvien eturivin työläisten on ennen muita painettava tämä mieleensä, sillä Moskovan työläiset ovat aina olleet ja tulevat välttämättömästi olemaan jonkin aikaa esimerkkinä, jota muiden kaupunkien työläiset seuraavat.

On muistettava, että me suoritamme sosialistista vallankumousta maassa, jossa suurin osa väestöstä on talonpoikaista. Nyt meihin ovat yhtyneet Siperian talonpoikaisjoukot. Siperian talonpojilla on viljaylijäämiä, he ovat kapitalismin turmelemia, pitävät kiinni entisaikojen kaupavapaudesta, ja katsovat pyhäksi oikeudekseen — tässä suhteessa heitä johtavat harhaan menshevikit ja eserrät, mutta sellainenhan on näiden surkea osa eikä heillä muuta tekemistä olekaan — katsovat pyhäksi oikeudekseen kaupata vapaasti viljaylijäämiään ja olettavat, että heille voidaan edelleenkin myöntää tämä oikeus. Talonpojat eivät piittaa siitä, että tämä näennäinen kansalaisten tasa-arvoisuus merkitsee kylläisen harjoittamaa nälkäisen riistoa, sillä talonpojat, joilla on viljaylijäämiä ja jotka eivät tahdo antaa niitä nälkäisille, noudattavat kapitalististen suhteiden periaatteita. He ovat niitä, jotka oltuaan satoja vuosia riistettyinä, hoitavat ensi kerran talouttaan omaksi edukseen ja voivat teollisuuden rappiotilan vuoksi orjuuttaa viljaylijäämillään työläisiä, joilla ei ole mahdollisuutta antaa viljasta vastiketta. Siksi tehtävämme näiden pikkuporvarillisten omistajien, pienkeinottelijain suhteen, joita on miljoonia ja jotka viljaylijäämien omistajina luulevat, että mitä pitemmälle me menemme, sitä enemmän he rikastuvat, ja mitä ankarampaa on nälänhätä, sitä edullisempaa se on viljan omistajille — meidän asenteemme heitä kohtaan on taisteluasenne. Me sanomme tämän suoraan, ja tämä on proletariaatin diktatuurin perusteita. Proletariaatti

sanoo avoimesti kaikille työläis- ja talonpoikaisjoukoille: „Työtätekevä talonpoika on liittolaisemme, ystävämme ja veljemme, mutta jos talonpoika on yksityisomistaja, jolla on hänen omassa taloudessaan tarpeettomia viljaylijäämiä, ja jos hän suhtautuu meihin kuin omistaja, kuin kylläinen nälkäiseen, niin sellainen talonpoika on vihollisemme, ja tulemme taistelemaan häntä vastaan mitä päättäväisimmän ja armottomimmin”. Pienomistajan, pienkeinottelijan voittaminen on vaikeaa. Niitä ei voida hävittää vuodessa, vaan niiden hävittäminen vaatii vuosikausia, se vaatii järjestynyttä sisukasta toimintaa, pitkäaikaista, sitkeää, jatkuvaa tarmokasta työtä, herkeämätöntä jokapäiväistä taistelua, joka on hyvin raskasta ja jossa keinottelijatalonpoika saa usein voiton työläisestä. Mutta me tulemme taistelemaan verettömällä rintamalla, jotta nälkäinen saisi kylläiseltä tämän hallussa olevat ylijäämät, tulemme taistelemaan mistään huolimatta, siitäkin huolimatta, että eserit ja menshevikit tahtovat, että vapaakauppaa sallittaisiin ja nuo ylijäämät jätettäisiin kylläisille.

Näiden kahden viimeisen vuoden aikana olemme suorittaneet suuren työn. Olemme saaneet mukaan tähän työhön suuret talonpoikais- ja työläisjoukot, olemme osanneet ottaa kaikkialta sen, mitä tarvitsimme. Samaan aikaan kun valkoiset upseerit, entiset tsaarin upseerit, taistelivat meitä vastaan vihollistemme puolella, me saimme vedetyksi mukaamme kymmeniä ja satoja tällaisia spesialisteja ja uudestikasvatimme heidät työssämme. He auttoivat meitä työssä yhdessä komissaariemme kanssa. He ottivat meiltä oppia työssä ja antoivat vuorostaan meille teknillisiä tietojaan. Vain heidän avullaan Punainen Armeija kykeni saavuttamaan ne voitot, jotka se on saavuttanut. Nyt meidän on ohjattava tämä työ uuteen uomaan. Tämän työn on oltava luonteeltaan rauhanomaista, meidän on ohjattava kaikki uurastamaan työrintamalle. Meidän on johdettava entisiä meikäläisiä omistajia, jotka olivat aikoinaan vihollisiamme. Meidän on mobilisoitava kaikki työkykyiset ja pantava heidät tekemään työtä kanssamme. Meidän on hinnalla millä hyvänsä hävitettävä olemattomiin henkilövapaudesta y.m.s. puhuvan menshevikkien ja eserrien politiikan jäljet, sillä tämä politiikka merkitsee nälänhätää. Tätä kantaa on noudatettava kaikessa toiminnassamme. Proletariaatin etujoukko ottaa johtaakseen muita väestöjoukkoja ja sanoo:

„Samoin kuin olemme saaneet teidät siirtymään yhä suu-remmassa määrin puolellemme, samoin meidän on saatava teidät ymmärtämään täydellisesti aatteemme ja toteuttamaan niitä käytännössä.”

Ensivuoroisena tehtävänämme on nyt puhdistaa Moskova liasta ja poistaa se epäjärjestys, joka siellä vallitsee. Meidän on se tehtävä ja näytettävä siten esimerkkiä koko maallemme, jossa likaisuus leviää yhä enemmän ja tuo tullessaan kulkutauteja sekä sairautta. Meidän tulee näyttää täällä Moskovassa esimerkkiä, samanlaista esimerkkiä kuin Moskova on monta kertaa aikaisemminkin näyttänyt.

Meidän on muistettava, että tehtävänämme on kulkulaitoksen jälleenrakentaminen. Keväästä lähtien on järjestettävä työläisjoukot valvomaan asioita. Meidän on järjestettävä tämä valvonta niihin vihannesviljelijöihin nähden, jotka asuvat Moskovon ympäristössä ja kokoavat taskuunsa miljoonia käyttäen hyväkseen sitä, että vieressä asuu nälkäinen veli. Koska mikä tahansa varakas vihannesviljelijä saattaa köyhän naapurinsa kustannuksella haalia kokoon suuria rahasummia, syntyy suurta epäoikeudenmukaisuutta, jota emme voi sallia.

Mitä meidän on tehtävä? Spezialistien on autettava meitä tiedoillaan toteuttamaan aatteemme elämässä. Luokan, joka on nyt uusiutunut Moskovon Neuvoston, on käytävä ripeästi käsiksi tähän työhön. Tämän työn on oltava entistä konkreettisempaa ja perusteellisempaa.

Me tiedämme, ettei proletariaatin lukumäärä ole kovin suuri, mutta me tiedämme myös, että Pietarin työläiset, jotka astuivat Punaisen Armeijan eturiveihin, antoivat meille parhaat voimansa hetkinä, jolloin me niitä tarvitimme, lähettivät ne taisteluun vihollista vastaan, lähettivät niitä enemmän kuin luulimme heidän voivan lähettää. Me sanoimme, että Pietari, Moskova ja Ivanovo-Voznesensk lähettivät meille erittäin paljon väkeä, mutta siinä ei ole vielä kaikki: niiden on lähetettävä meille niin paljon kuin me tarvitsemme. Meidän on käytettävä nyt kaikkia niitä porvarillisia spesialisteja, jotka ovat hankkineet tietonsa aikaisemmin, mutta joiden on nyt suoritettava niistä korvaus noilla tiedoillaan. Meidän tulee suorittaa työmme juuri näiden spesialistien avulla, heidän avullaan meidän tulee voittaa kaikki, mitä meillä on voitettavaa, voittaa ja luoda taisteluhenkiset työläistemme rivit, jotka ottavat oppia

heiltä ja ohjaavat heitä ja jotka aina kääntyvät laajojen työläisjoukkojen puoleen selittääkseen niille tätä kokemusta. Moskovan Neuvoston, merkitykseltään erään tärkeimmän, erään suurimman proletaarien Neuvoston tuleekin toteuttaa tämä hinnalla millä hyvänsä. Puolitoista tuhatta Moskovan Neuvoston jäsentä ja lisäksi varajäsenet — siinä se koneisto, jonka avulla voidaan ammentaa voimia laajojen joukkojen keskuudesta ja vedetään nuo vielä kokemattomat joukot jatkuvasti mukaan valtion hallintaan.

Työläis- ja talonpoikaisjoukkojen, joiden tehtävänä on koko valtiomme rakentaminen, tulee nyt luoda valtionvalvontakoneisto. Tämä koneisto saadaan turvautumalla työläis- ja talonpoikaisjoukkoihin, työläis- ja talonpoikaisnuorisoon, joka on alkanut osoittaa ennen näkemättömässä mitassa omakohtaista halua, valmiutta ja päättäväisyyttä ryhtyä hoitamaan valtion asioita. Sotakokemusten valistamina me nostamme esiin tuhansia neuvostotyössä kouluuntuneita miehiä, jotka pystyvät hallitsemaan valtiota. Työläisinspektioon on saatava mukaan myös pelokkaimmat ja kehittymättömimmät, arimmat työläiset ja kohotettava heidät korkeammalle. Kehittykööt he tässä työssä. Kun he ovat seuranneet, kuinka työläisinspektio osallistuu valtion asioiden hoitamiseen, heidät voidaan vähitellen siirtää yksinkertaisimmista tehtävistä, joihin he pystyvät — aluksi yksinomaan todistajina — tärkeämpiin valtiollisiin tehtäviin. Laajoista kansankerroksista saadaan auttajia, jotka ottavat kannettavakseen valtiotaakan, ryhtyvät auttamaan ja tekemään työtä. Tarvitaan kymmeniä tuhansia uusia eturivin työläisiä. Nojattakoon puolueeseen kuulumattomiin työläisiin ja talonpoikiin, nojattakoon heihin, sillä vihollisen ympäröimänä puolueemme täytyy edelleenkin jäädä vähälukuiseksi. Aikana, jolloin vihamieliset ainekset pyrkivät kaikenlaisin taistelu-, valhe- ja provokaatiokeinoin imeytymään kiinni ja käyttämään hyväkseen sitä, että hallituspuolueessa olosta on tiettyä etua, on toimittava liitossa puolueeseen kuulumattomien kanssa. Työläis- ja talonpoikaisinspektiota koskevat lait antavat oikeuden vetää mukaan valtion hallintaan puolueeseen kuulumattomien työläisten ja talonpoikien ja heidän konferenssiensa edustajia. Tämä koneisto on eräs keino, jonka avulla voidaan lisätä työläisten ja talonpoikien osallisuutta, jotta me voisimme saavuttaa

muutamien vuosien kuluessa voiton sisäisellä rintamalla. Tässä suhteessa voitto ei tule vielä pitkiin aikoihin ilmennemään niin yksinkertaisesti, niin ratkaisevasti ja selvästi kuin sotarintamalla. Tässä suhteessa voitto vaatii valppautta ja ponnisteluja, ja se voidaan turvata siten, että suoritetaan rakennustyötehtäviä Moskovassa ja sen ympäristössä ja autetaan jälleenrakentamaan kulkulaitos, pystytämään sellainen yhteinen talousjärjestelmä, joka auttaa vapautumaan keinottelijain välittömästä ja välillisestä vaikutuksesta ja voittamaan kapitalismin vanhat perinteet. Siihen ei ole sääli uhrata useampia vuosia. Jopa näissäkin oloissa tämänlaatuiset yhteiskunnalliset uudistukset ovat ennen näkemättömiä, ja tässä suhteessa olisi paha virhe asettaa lyhytaikaisia tehtäviä.

Sallikaa minun lopuksi lausua toivomukseni ja varmuuteni siitä, että uusi Moskovan Neuvosto ottaa huomioon kaikeksi sen kokemuksen, jonka edellinen jäsenistö on kansalais sodan kulussa saanut, että se ammentaa uusia voimia nuorison keskuudesta ja ryhtyy taloudelliseen rakennustyöhön yhtä tarmokkaasti ja varmasti, yhtä päättäväisesti kuin kävimme käsiksi sotilaallisiin tehtäviin, jotta saavuttaisimme ehkei loistavia, mutta ainakin varsin perusteellisia ja oleellisia voittoja.

*Julkaistu v. 1921 kirjassa:
„Moskovan työläisten, talonpoikain
ja puna-armeijalaisten edustajain
Neuvoston täysistunnon
pikakirjoituselosteet“. Moskova*

*Julkaistaan
kirjan tekstin mukaan*